

[Industriministeren]

med at fremsætte forslag om de ændringer, som jeg har set at erhvervsudvalget allerede har afgivet betænkning om.

Jeg skal kun sige, at man ikke må glemme, at konkurrencen er meget effektiv, og at der derfor er meget, der taler for, at man liberaliserede i stedet for at skærpe, men vi anerkender altså, at vi ikke kan få flertal for dette synspunkt.

Fru Janne Normann nævnte ønskeligheden af en ændring af monopolloven i retning af, at redegørelser fra direktoratet blev gennemført under monopolrådets formelle og reelle ansvar, altså således at rekursbehandlingen blev flyttet fra ministeren over til monopolankenævnet. Såfremt dette ønske deles af et flertal her i tinget, er jeg naturligvis rede til omgående at fremsætte forslag om noget sådant.

Jeg forstod på hr. Gade, at hr. Gade gerne ville diskutere ulemper og fordele, og at man ville kunne gøre det på grundlag af et sådant forslag til ændring i monopolloven.

Janne Normann (RV):

Det var nu ikke det hele, jeg fik nævnt, som ministeren kommenterede, men ministeren var her ikke under den indledende debat, så det er fuldt forståeligt. Men jeg vil da gerne, således opfordret, bede ministeren om at ændre monopolloven snarest muligt. Jeg er klar over, at det ikke kan komme med i det forslag om ændring af monopolloven, vi har til behandling i øjeblikket, således at det er monopolankenævnet, der bliver rekursmyndigheden.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg var glad for at høre, at hr. Gade selv var noget bekymret over det, SF foreslår i punkt 2, nemlig at man skal gøre monopoltilsynet til et almindeligt direktorat, for jeg synes, det vil være noget nær en katastrofe, hvis man gør det, og jeg vil gerne uddybe det, jeg sagde tidligere. I øjeblikket er det sådan, at ministeren er ankeinstans for redegørelserne, og det er jeg udmærket tilfreds med. Det ønsker jeg på ingen måde ændret, for det betyder faktisk, at vi både har mulighed for at tage en politisk diskussion af den måde, ministeren forvalter sin ankemyndighed på, og også foretage os noget politisk, når vi mener, at ministeren forvalter den an-

kemulighed på en efter vores mening politisk uacceptabel måde.

Ministeren har i dag ingen direkte indflydelse på selve direktoratets og tilsynets arbejde, og det mener vi heller ikke han skal have, af den simple årsag, at det vil betyde, at man allerede på forhånd kan gå ind og udstikke direktiver om, hvad der skal laves, og hvad der ikke skal laves i direktoratet. Det mener vi ville være særdeles uheldigt. Det er en fordel, at direktoratet har en ret selvstændig status i dag og faktisk selv kan tilrettelægge sit arbejde. Hvis ministeren bliver den egentlig besluttende myndighed her, får vi simpelt hen en kurs, der kører deruda' med skiftende regeringer, som ønsker at forhindre, at man laver det redegørelsesarbejde, man ifølge loven har mulighed for og bør lave, og som man er blevet opfordret til at lave via lovgivningen, bl.a. gennem den pristøplov, der blev gennemført i 1979. Vi ønsker ikke den mulighed gjort mindre, end den er i øjeblikket; tværtimod.

Jeg mener, at problemet for hr. Gade for det første er en ændret sammensætning af monopolrådet, og det er også dér, jeg mener løsningen ligger, for vi har også en kritik af den sammensætning, der er i øjeblikket. For det andet en ændring af selve lovgivningen, og endelig at monopoldirektoratet beholder den relativt selvstændige status, det har. Det mener jeg ville være en god model, hvortil den anden model ville være ret elendig og virkelig føre til, at monopoldirektoratet blev det rene halehæng til de skiftende regeringers erhvervs politik og økonomiske politik herinde. Så var vi i hvert tilfælde helt sikre på, at vi fik et fuldstændig tandløst monopoldirektorat. Jeg synes, ministerens indgreb over for discountredegørelsen er et glimrende eksempel på, hvad vi kunne forvente os i hvert tilfælde under denne minister, og jeg tror ikke, det ville blive spor bedre, hvis vi fik en anden minister fra de borgerlige partier, der sidder ved magten i øjeblikket.

Hvad angår rabatordninger, finder jeg det også vigtigt at foretage ændringer, men hvis hensigten er at begrænse rabatordningerne, var det faktisk meget bedre at sige: Ja men vi accepterer simpelt hen ikke bestemte typer rabatter, fremfor at lave en model, hvorefter man skal udregne det driftsøkonomisk. Der bliver stoppet alt muligt ind i en driftsøkonomi: reklamer, og hvad ved jeg. Det ville være